

BENDEN BİZE

KAFASI KARIŞIKLAR

Seran Demiral

Seran Demiral

BENDEN BİZE
KAFASI KARIŞIKLAR

KAFASI KARIŞIKLAR BENDEN BİZE

© 2020, Tudem Eđitim Hizmetleri San. Tic. AŐ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Seran Demiral

EDİTÖR: Burhan Düzçay

DÜZELTİ: Irmak ErtaŐ

GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest

KAPAK TASARIMI: Burak Tuna

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Őti.
EskiŐehir Yolu 40. km BaŐkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Őubat 2020 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-319-1

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

Seran Demiral

BENDEN BİZE
KAFASI KARIŞIKLAR

Seran Demiral

1989 yılında İstanbul'da dünyaya geldi. 2007'de Kadıköy Anadolu Lisesi'nden, 2011'de Mimar Sinan Üniversitesi Mimarlık bölümünden mezun oldu. 2005'te *Münzevi*, 2007'de *Hissizleşme*, 2014'te de görme engelli gençlerin hayatını konu eden *Parmak Uçları* isimli eserleri yayımlandı. "Filozof Çocuklar Kulübü" adlı dört kitaplık

serinin yeniden düzenlenmesiyle "Kafası Karışıklar" ortaya çıktı. Aynı zamanda bilimkurgu ve distopya gibi türlerde yazmayı sürdüren Demiral'ın *Hayat Üretim Merkezi* isiminde bir bilimkurgu romanı ve çeşitli antolojilerde yayımlanmış öyküleri vardır. Kurgu yazarlığının yanı sıra, Mimar Sinan Üniversitesi Sosyoloji bölümünde doktora eğitimine devam etmekte, yaşamını çocuklarla güzelleştirmekte ve başka hayatların olanaklarını çocuklarla aramaktadır.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Parmak Uçları (roman)

Likya'nın Şarkısı (roman)

Hatırla (roman)

Kafası Karışıklar-Benden Bize (roman)

İçindekiler

I. Kısım: “Peki ben kimim?”	7
1 Şu Yeni Kız	9
2 Zeynep ve ‘Yeni Arkadaşı’	11
3 Kaan’la Olayı Abartıyoruz.....	15
4 Şaşırtan Cümleler	21
5 Farklı Bir Bakış Açısı.....	26
6 Felsefe Yapmaya Nasıl Karar Verdik?.....	31
7 Tartışmacılar Kulübü	40
8 Kararlar Almak	50
9 Kulüp İçinde Kulüp.....	57
10 Bütünün Parçaları	67
11 İlk Gerçek Felsefe Toplantımız.....	71
12 Boş Geçen Dersin Yararları	79
13 Hedef Belirlemek.....	86
14 Yola Devam ama Nasıl?	94
II. Kısım: “Nerede olmak isterim?”	97
1 Odamda Tek Başına	98
2 Düşünmek İçin Zaman.....	104
3 Dayanacak Bir Bacak	110
4 Kaçıp Gitmeye Dair	116
5 Sınırlı Zaman	124
6 Özgür Zaman.....	131
7 Zaman Algısı.....	142
8 Aradığını Bulmak.....	150
9 Hep Bir Arada.....	160
10 Kafası Karışıklar.....	170

I. Kısım

Ece soruyor:
“Peki ben kimim?”

1

Şu Yeni Kız

“Tam bir inek!”

Kaan, Sevim'den bahsederken böyle demişti. Aslında benim de derslerim fena sayılmazdı, notlarım iyiydi ama kimse bana inek demezdi, diyemezdi. Ben, Ece'ydim çünkü. Hem zaten neden ders çalışana 'inek' denir ki? Neyse, bu başka bir konu... Şimdi konumuz Sevim. Peki Sevim kim?

Sevim, okula şu yeni gelen kız. Buraya yeni taşınmışlar, o nedenle bizim okula başlamış. Tabii bizi ilgilendiren, Sevim'in yeni olmasının haricinde, alıştığımız gibi biri olmayışı.

Mesela sürekli kitap okuyor. Geldi geleli, hiç durmadan, bütün ders aralarında sadece kitap okuyor. O kadar sıkıcı ki! İnsan neden bu kadar okur, anlamıyorum. Hem de çok hızlı okuyor. Aynı kitabı en fazla üç gün görüyoruz elinde. Hemen yeni bir kitaba başlamış oluyor. Hadi okumayı sevmesini anladım, bu kadar kitabı nereden buluyor? E hadi evinde koca bir kitaplık olsun, kitabı da bulsun; nasıl oluyor da böyle bıkmadan usanmadan okuyabiliyor?

Konuşmak, sohbet etmek yerine kitap okuyor resmen. Çünkü Sevim, bizimle hiç konuşmayan, hatta belki okulda öğretmenler dışında kimseyle konuşmayan sıkıcı bir kız. Derslerde parmak kaldırıp her şeye cevap veren, fakat koridorda

karşılaştığımızda selam bile vermeyen soğuk nevale! Nevale ne demek peki? Bunu bir ara araştırmalıyım.

Çünkü ben böyle yaparım. Sürekli araştırarak yeni şeyler bulur, merak ettiğim ne varsa kendi kendime konuşup tartışırım. “İnsan önce kendisiyle arkadaş olmalıdır,” der babam. Babamın her söylediğine anlam verilmez ama bu söylediği anlaşılır bence. Ben, kendimle arkadaşım.

Peki, ben kimim?

Ben, benim. Ece Tekin. En yakın arkadaşım Zeynep. Diğeri ise Kaan. Başka arkadaşlarım da var ama en çok bu ikisini severim. En sevdiğim yemek patates kızartması ve köfte, tatlı olarak kakaolu puding’e bayılırım!

Kendimi tarif ederken böyle şeyler söyleyebiliyorum... Zeynep veya Kaan için de benzer şeyler söyleyebilirim.

Mesela Kaan balıktan nefret eder, tavuk sever. En yakın arkadaşı tabii ki Barış’tır. Ben Barış’tan pek hoşlanmam.

Zeynep’in ise tatlıyla pek arası yoktur ama sırf annesi izin vermediği için gizli gizli gofret yer. “Yasak olunca daha tatlı geliyor,” der.

Onların neyi sevip neyi sevmediklerini bilirim, çünkü onlar arkadaşlarım. Bu Sevim denen kız hakkında ise, sürekli kitap okuması haricinde, hiçbir şey bilmiyorum.

Demek ki okula yeni gelmiş olan bu soğuk nevale, benim arkadaşım filan değil.

Hiçbirimizin arkadaşı değil hatta!

2

Zeynep ve ‘Yeni Arkadaşı’

Zeynep tatlıyı sevmez dedim ya, aslında tam olarak öyle değil. Alerjisi olduğu için tatlı ona küçüklüğünden beri yasakmış. Dolayısıyla çoğu tatlının tadını bilmiyor bile. Belki böylesi daha iyi... Annesinden gizli gizli gofret yemesine ben de pek izin vermiyorum artık. Sonuçta arkadaşımın sağlığı daha önemli.

Ama bazılarımız böyle inceliklerde bulunmayı bilmez. Mesela Barış... Gelmiş zorla çikolata veriyor Zeynep’e. Barış böyledir; ısrarcıdır, şakanın suyunu çıkarır, her şeyi abartıp insanı gıcık eder. Ona engel olmak, arkadaşımı uyarmak istiyorum da karışsam mı, karışmasam mı kararsızım. Böyle durumlarda iki kişinin arasına girdiğiniz için, sonunda suçlu siz olabilirsiniz.

“Zeynep, dikkat etmen gerektiğini biliyorsun.”

Bu cümleyi kuran Sevim. Ben değil, Sevim... Arkadaşımı tam ben uyaracakken, Sevim denilen şu yeni kız, araya girip bu cümleyi kuruyor. Zeynep’le konuşuyor. Zeynep ve Sevim arkadaş olmuşlar bile!

Sinirleniyorum. O sırada zil çalıyor, yeni ders başlıyor. İngilizce. Hiç anlamadığım bir şey. Yabancı yabancı kelimeler tahtaya yazılıp yazılıp siliniyor, paragraflar sırayla okunuyor. Ben hiçbirini anlamazken o, Sevim denilen arkadaş hırsız, bir de parmak kaldırıp hocayla İngilizce konuşuyor!

Ders boyunca arkadaş hırsız kızı öfkeyle izliyorum. Arkadaşımız olmadığı hâlde, geldi aramıza girdi. Şimdiyse derste benim hiç anlamadığım bir konuda ukalalık taşıyor. Bu çok okuyan ve çok bilen hanımefendiye bir hoş geldin dersi vermemizin zamanı gelmiş de geçiyor... Teneffüs gelsin, benim de kendime göre planlarım var tabii ki!

Nihayet zil çaldı! Berbat İngilizce dersinin sonu, muhteşem öğle tatili başlangıcı. Zeynep bana gülümsedi ama o haine karşılık verecek değilim. Kaan yan sınıfta, hemen gidip onu bulmam lazım. Ne de olsa en çılgın ve en güzel planları hep onunla ikimiz yaparız.

“Kaan!”

Koşarak sınıflarına girdim. Daha öğretmenleri dışarı çıkmamıştı bile.

“Ece, hayrola kızım?”

“Merhaba öğretmenim! Kaan’la konuşmam lazım da... Ders bitti sanmışım.”

“Bitti yavrum, bitti. Arkadaşların tahtadakileri geçiriyorlar. Ben de şimdi çıkıyordum. Hadi size iyi teneffüsler!”

Kaanların sınıf öğretmeni, Kenan Öğretmen, çıktı. Öğrenciler de yavaş yavaş dışarı çıkmaya, koridorda koşturmaya başladı. Kaan ise nedense hareketsizdi, üzerinde garip bir sakinlik vardı.

“Kaan, hadi artık, dışarı çıkmamız lazım!” diye bağırıp kolumdan çekştirmeye başladım.

“Ne oluyor ya! Ne bu acele?”

Kaan beni resmen tersledi. Neden böyle oluyor, anlamıyorum. Neden bir anda arkadaşlarım benimle ilgilenmeyi kesiyorlar acaba? Yoksa Kaan Beyefendi de beni bırakıp, o Sevim denilen cadalozla mı arkadaşlık yapacak?

“Kaan, geliyor musun, gelmiyor musun?”

Kapının önüne doğru yürümeye başladım. Kaan da oflayıp puflayarak sırasından çıkıp yanıma geldi.

“Dışarı mı çıkıyoruz?”

Gülümsedim. Elinden tuttuğum gibi çekiştirmeye başladım. Çok yavaş hareket ediyordu. Normalde hepimizden hızlı koşan Kaan gitmiş, yerine üşengeç, hantal bir çocuk gelmişti. Ben onu zorla dışarı çıkarıyordum.

“Yaa ne bu hâlin?”

“Başım çok ağrıyor Ece.”

Ah neyse ki! Neredeyse Kaan’ın başının ağrmasına sevineceğim. Bir an artık beni sevmediğini, benimle konuşmak istemediğini düşündüğüm için, bunu öğrenmek iyi geldi. Ama arkadaşımın canının acıması kötü bir şeydi tabii.

“Hadi revire gidelim o hâlde.”

“Gittim. Küçücük baş ağrısı için ilaç vermezmiş.”

“Ağrının küçücük olduğunu da nereden biliyor? O sen değil, senin ağrını başkası bilemez ki!”

Evet, tam olarak böyle düşünüyordum. Ben Kaan’ın yüzüne bakınca başının ağrıldığını bile anlamıyordum. Sadece bir sorunu olduğunu düşünüyordum. Hemşire onun ağrısının şiddetini nasıl biliyordu? Hemşire olduğu için daha mı farklı görüyordu?

Sonradan öğrendim ki, Kaan kahvaltı etmemiş. Baş ağrısı ondanmış. Her ağrıya ilaç almak iyi bir şey değil, annem hep öyle söyler. Neyse, baş ağrısını geçirecek bir şey biliyordum ben. Teneffüsün başından beri aklımdan geçen planı anlatmaya koyuldum hemen.

“Bak şimdi Kaan, şu yeni gelen kıza dersini vermemiz lazım...”

Kaan gülüyordu. Ne zaman birisi için pis bir plan yapsak böyle gülmeye başlardı. Eh, ne de olsa benim arkadaşım! Hem de Zeynep gibi şapşal değil.

“Geçti mi baş ağrın bari?”

Başımı salladı.

Gülümsedim.

3

Kaan'la Olayı Abartıyoruz

Teneffüsün sonunda Zeynep yanıma geldi. Konuşmadım bile.

“Ece ne oldu? Neden böyle davranıyorsun?”

Hiç tepki bile vermeyecektim ama hadi büyüklük bende kalsın:

“Sen daha iyi bilirsin.”

O sırada arkadaşşıma acımasız davrandığıımı düşünmüyordum. Gerçekten kızgındım ve Zeynep'le konuşmayı hiç ama hiç istemiyordum. O şapşal ise bana anlamaz gözlerle baktı. Neye kırıldığıımı anlamamıştı. Beni sinirlendirecek, incitecek şeyin ne olabileceğini tahmin etmemesi bir yana, merak edip sormuyordu bile. Yüzüme öylece bakıp gitti.

Tabii bu beni daha da sinirlendirdi. En yakın arkadaşşıam sandığıım Zeynep, beni yeni bir kız için sattığı yetmez gibi, arkasını dönüp gidebiliyordu!

Günün geri kalanı, doğal olarak, Zeynep'e daha sinirlenerek, Sevim'e daha uyuz olarak geçti. Onun dışında dersler her zamanki gibi sıkıcı, teneffüsler her zamanki gibi rahatlatıcıydı. Teneffüs nefes almak gibi bir şey zaten. Ders arasında soluklanmak... İşte o soluklanmanın arasında Kaan'la ikimiz, bir de

heyecandan nefes nefese kaldık. Çünkü Sevim'in çantasından kitaplarını ve o çok gizli defterini çaldık!

Ertesi gün kuracağı cümleyi şimdiden duyuyordum:

“Kitap çok önemli değil ama defterim... O benim için çok özel bir defter.”

Evet Sevim Hanım, tam olarak o yüzden çaldık defterinizi. Size özel olduğu için... Canınızı yakmak için...

Sevim'in kitap okumadığı ender zamanlarda, o süslü kalemleriyle süslü defterine bir şeyler yazıp durması başından beri kafamıza takılmıştı. Belli ki özel bir şeyler yazıyordu, tabii merak etmiştik. Sevim'e bir kötülük edeceksek, defterini okuyarak işe başlayabilirdik...

Ama sandığımız gibi olmadı. Defteri alıp okuyana kadar her şey süperdi aslında. Bir kere uzun zamandır kimseye kötülük etmediğimizi fark ettik. İkimiz de ilk defa birine pislik yapacak kadar heyecanlanmıştık. Sevim'in çantasını çok normal bir şeymiş gibi karıştırırken kalbim o kadar hızlı atıyordu ki! Bir dakika bile sürmemişti çantayı açıp içindeki defteri almam. Fakat o bir dakika birkaç sene gibi gelmişti.

Teneffüsün sonunda Kaan, defteri kaptığı gibi gitti. Son ders girmiştik. Ders boyunca kendi kendime sırtıp durdum. Sevim durumu fark edecek mi diye sürekli onu izledim. Ama çantasıyla pek ilgilenmedi. Eee, ne de olsa ders anlatılırken dersle ilgileniyor 'inek'.

Sonrası sıradandı. Kaan ile beraber çıktık. Normalde ben sınıftan çıkmadan Zeynep'i beklerdim. İkimiz birlikte kapının önünde bizi bekleyen Kaan ile buluşurduk. Fakat artık durum başkaydı; Zeynep'i beklemedim. Ona hâlâ kızgındım ve yerden göğe kadar haklıydım.

Seran Demiral

BENDEN BİZE

KAFASI KARIŞIKLAR

*“Korkmuyoruz ne kadar karışık olsa da kafamız,
Biz, tartışmaktan vazgeçmeyen özgür ruhlu çocuklarız!”*

*Kafası Karışıklar, büyüme, kişilik oluşturma,
kendini ve dünyayı keşfetme sürecinin sorularına
yanıt arayanların hikâyesi.*

Serinin ilk kitabında Ece, *“Peki ben kimim?”*
sorusuyla kendisini tanıma çabasını arkadaşlarıyla
benzerlikleri ve farklılıkları üzerinden “benden
bize” doğru genişletiyor. Kaan ise, *“Nerede olmak
isterim?”* diyerek zamanı, mekânı, dünyadaki
varoluşunu sorgulamaya başlıyor.

Tartışmacılar Kulübü ile felsefenin sorgulayan
dünyasına adım atmaya var mısınız?

www.tudem.com

[f](#) [v](#) [@](#) [t](#) [tudem](#)yayingrubu